

Nº 18

20. September 1938

38. Aargang

INSTRUKTION

Vort Blad har for Aar tilbage givet Udtryk for, at Statsbanerne efter vor Opfattelse ikke tager sig af Personalets Instruktion i den Udstrækning, som dette var ønskeligt. I en Virksomhed som De danske Statsbaner maa der nødvendigvis stadig være Liv og Udvikling, det burde derfor være en naturlig Ting, at man fra Ledelsens Side sørgede for, at Personalet til Stadighed var velorienteret med Hensyn til de forskellige Forandringer, Moderniseringer o. l.

I Forstaaelse af den Værdi som ligger i, at Personalet er velunderrettet, har en Række Lande da ogsaa indført den Fremgangsmaade, at der rundt omkring paa Stationer, Maskindepoter m. v. afholdes regelmæssige Foredrag, og det er almindeligvis saadan, at det er gjort til Tjenestepligt for Personalet mindst een Gang halvaarlig at overvære et saadant Foredrag. Ved disse Foredrag belyses stedfundne Ændringer i alle de Henseender, det Personale, for hvem det paagældende Foredrag afholdes, har Interesse i. F. Eks. omfatter Foredragene for Lokomotivpersonalet ikke alene Forandringer paa Lokomotiverne, Forhold vedrørende Kørslen, men ogsaa Ændringer i de forskellige Ordre og Reglementer.

Det almindelige er, at Foredragene holdes af maskinkyndige Folk, som er i Stand til paa klar og letfattelig Maade at redegøre for det eller de Emner, det paagældende Foredrag skal omhandle; men i nogle Tilfælde, f. Eks. naar

det drejer sig om Ændringer i Ordre o. a., anvendes der dog ogsaa andre Foredragsholdere. I saa at sige alle Tilfælde er der efter hvert Foredrag en Spørgetime, hvorved Personalet kan faa belyst Ting, som enten ikke er berørt i Foredraget eller ikke er fuldt forstaaet.

Fremgangsmaaden ved selve Afholdelsen af disse Foredrag er noget forskellig, visse Steder har man ligefrem Jernbanevogne, som er indrettet til dette Brug. En eller to saadanne Vogne kører saa rundt i Landet, hvor der gøres Ophold paa Stationerne, og det Personale, for hvem der skal afholdes Foredrag, møder da op.

Efter de Oplysninger, vi er i Besiddelse af, har denne Form for Instruktion været til almindelig Tilfredshed de Steder, hvor den er indført, og dette baade for Banernes Administrationer og for Personalet.

I nogle Aar syntes vor øverste Administration ikke at have fuld Forstaaelse af Betydningen af at have et paa alle Omraader vel instrueret Personale; men der skete saa et Omslag. Det ligger jo nu adskillige Aar tilbage i Tiden, at der herhjemme blev begyndt med Afholdelse af Instruktionsforedrag for Stationsforstandere.

Som naturligt er, blev disse Foredrag fra vor Side mødt med en vis Glæde. Nyordningen syntes at være Tegn til, at Administrationen vilde komme ind paa de Tanker, vi tidligere havde slaaet til Lyd for. Vort Blad udtalte da

ogsaa dengang Haabet om, at Stationsforstanderforedragene kun var en Begyndelse, og at Formen efterhaanden maatte gaa over paa flere Felter, saa ogsaa vore Medlemmer kunde faa Gavn deraf. Det maa indrømmes, at de nævnte Foredrag er udvidet noget, saa de f. Eks. nu ogsaa omfatter Kontrollører, Gods-ekspeditører o. a. som har med Stationsledelse at gøre, men det er dog endnu ikke kommet dertil, at det jævne Personale ogsaa faar Lejlighed til at deltage i Instruktionsforedrag. Dette er efter vor Opfattelse en Mangel.

De danske Statsbaner har i de senere Aar været Genstand for en rivende Udvikling og Modernisering, hvilket har medført en uendelig Række Ændringer paa mange forskellige Omraader. Vi skal eksempelvis blot pege paa, at vi tidligere havde et Togreglement; dette blev i 1935 ændret til et »Sikkerhedsreglement«, som tillige omfattede en meget betydelig Del af de i Ordreserie C indeholdte Bestemmelser. Det nye Sikkerhedsreglement brød paa forskellige Punkter med det hidtil reglementarisk foreskrevne, men til Trods for, at man saaledes i 1935 foretog en gennemgribende Nyordning af de sikkerhedsmæssige Bestemmelser, har det dog ikke været anderledes, end at der i Aar er udsendt 60—70 nye Sider med forskellige Rettelser til bemeldte Reglement.

Det er Nyordningen, Rationaliseringen, Moderniseringen og Tempoet, som medfører, at der maa ændres snart hist og snart her. Dette er der vel ikke noget at gøre ved, men Personalet har været henvist til i deres Fritid og ved Selvstudium at sætte sig ind i alle disse nye Ting. Da dertil selve Tjenesten er blevet strengere og strengere, vilde vi for vort Vedkommende finde det saare naturligt, at man moderniserede ogsaa paa dette Omraade, nemlig ved Afholdelse af nogle Foredrag til Instruktion og Vejledning af Personalet i Stedet for, at dette udelukkende skal være henvist til den gammeldags Selvstudiumsform; thi det kan ikke nægtes — og det er sikkert ogsaa visse af vore Embedsmænd bekendt — at enkelte af Tjenestemændene ryster paa Hovedet ad de stadige Forandringer, som nogle næsten opgiver at sætte sig ind i.

For saa vidt angaar Lokomotiv- og Motorpersonalet er der desuden de rent tekniske Forhold at tage Hensyn til. I saa Henseende er der jo sket adskillige Ændringer og andre er

forestaaende. Vi har faaet nye Maskiner, vi har delvis faaet indført et helt nyt Bremse-system, og vi staar foran en fuldstændig Gen-nemførelse heraf.

Det maatte vel være et saare naturligt Krav, at det Personale, som skal fremføre Togene, instrueres paa indgaaende og fuldt betryggende Maade; men der foreligger Eksempler paa, at man sine Steder i Administrationen har savnet Forstaaelse heraf.

Vi synes derfor, at Generaldirektoratet burde tage Spørgsmaalet om en Ændring i Personalets Instruktion op til Overvejelse, saaledes at denne ikke alene skal foregaa ved Læsning af Beskrivelser og Studium af Tegninger, men at der hertil føjes Foredrag af indsigtfulde Personer og i Tilknytning dertil Besvarelse af Forespørgsler.

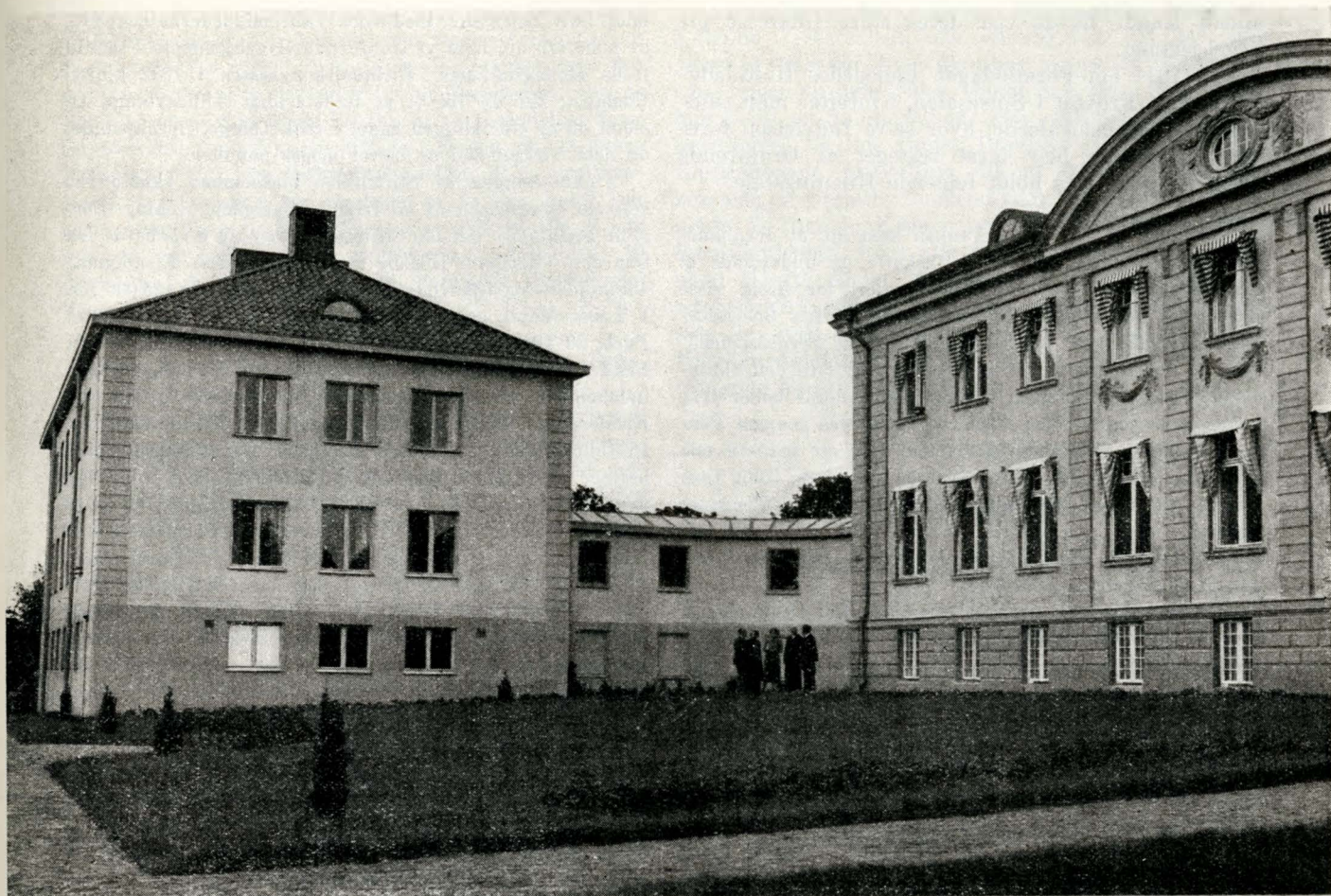
Tidens Tempo og rivende Udvikling burde motivere en snarlig Ændring paa dette Omraade.

SOLHØJDEN

De svenske Tjenestemænd har igennem nogle Aar haft en Institution, som vi danske ikke kender Magen til herhjemme, men som er blevet skabt gennem Erkendelsen af de Besværligheder og Vanskeligheder, som den Mand kommer ud for, der i Tjenesten har hentet sig en Reumathisme eller dermed beslægtet Sygdom. Thi ikke alene er dette en pinefuld Sygdom for Patienten, men tillige en Sygdom, der virker stærkt deprimerende og kræver en ganske speciel Behandling, hvis der nogensinde skal være Tale om at komme den nogenlunde til Livs.

For den almindelige Tjenestemand vilde alene Omkostningerne ved en saadan Specialbehandling virke tilstrækkeligt afskrækkende til at man forsøgte andre og billigere Udveje, som Regel med det triste Resultat, at Sygdommen tog Overhaand og ikke lod sig standse, og inden mange Aar var gaaet, var der kun et Menneskevrag tilbage.

Det er derfor en overordentlig smuk Op-gave, de svenske Tjenestemandorganisationer her har paataget sig, og at der har været god Brug for den, viser den Omstændighed, at man allerede efter 8 Aars Forløb har maattet skride til en ret stor Udvidelse, i hvilken Anledning

der Pinsedag i Aar fandt en større Højtidelighed Sted.

For den, der skriver disse Linier og som har besøgt Institutionen, forekommer det valgte Navn »Solhøjden« at være ganske glimrende valgt. Ikke alene for den velsignelsesrige Gernings Skyld, der her udføres, men dens Beliggenhed ved Skov og Strand, midt i det smukkeste af Sverige, leder uvilkaarligt Tanken hen paa Sundhed og Sol.

Ikke saa underligt, at vore svenske Tjenestemandskammerater er stolte over dette Foretagende, er stolte over, at de ogsaa, naar det drejer sig om nødstedte Kammerater, kan være med til at vise deres Samfølelse og Forstaaelse, og det kan derfor være paa sin Plads at høre, hvad vore svenske Kolleger i Anledning af Indvielseshøjtideligheden i Pinsen har at sige i den Anledning:

Det var en stor Højtidsdag paa »Solhøjden« Pinsedag, da Sygehjemmet, det eneste af den Slags i Skandinavien, indviedes i Anledning af de store Om- og Nybygninger, som er udført dersteds. Samtlige Ar-

bejder var allerede færdige sidste Efteraar: men man havde udskudt Indvielsen til Pinsen, dels fordi Sygehjemmet Pinsedag for 8 Aar siden første Gang indviedes og aabnedes for sin velsignelsesrige Virksomhed, og dels fordi man ved at vente kom dertil paa en Tid, da den smukke Natur derude ved Elsabo stod i sit fagreste Skrud.

Indvielsesdagen begunstigedes ogsaa af et straalende Sommervejr, som bidrog til at gøre Sygehjemmet og de smukke Omgivelser til det Billede af Skønhed, som det virkelig er. Naar man betragter Idyllen, maa man tilstaa, at om nogen Steder, er her den rette Plads for et sygt og nedbrudt Menneske at faa den rette Pleje, som han behøver. Her er en Ro og en Stilhed, som i Forening med god Pleje maa virke godt og velgørende paa den syge. »Solhøjden« har under sin 8-aarige Tilværelse været til stor Gavn, og den Dag i Dag staar Sygehjemmet som et smukt Vidnesbyrd om, hvad der i Kærlighedens og Enighedens Tegn kan skabes af ikke stort andet end en god Idé.

Til Indvielseshøjtideligheden var indbudt ca. 60 Gæster, bl. a. Trafikminister Forslund, forhenværende Generaldirektør Granholm samt en Del Læger, deriblandt Dr. Engstrand, Stockholm, Overlægen for Pensionsstyrelsens Plejeanstalt i Tranås, Distriktslægen m. fl., desuden en Del højtstaaende Tjenestemænd samt mange andre Personer, som paa en eller

anden Maade havde vist deres store Interesse for Sygehjemmet.

Kl. 10½ om Formiddagen indledes Højtideligheden med Frokost i Spisesalen, hvorefter man samledes i Selskabslokalerne, hvor selve Indvielsen foregik. Talerstolen blev først bestegt af Ordførende Aksel Løfgren, som holdt følgende Hilsningstale:

» Da for 10 Aar siden Tanken kom op, at Jernbanemændene i vort Land skulde anskaffe og underholde et Sygehjem for at pleje de Kammerater, for hvem visse Sygdomme havde gjort det nødvendigt at faa Specialbehandling, saa skete det af den Grund, at Jernbanemændene da var undtagne fra at erlægge Afgift til den almindelige Pensionsforsikring, og som Følge deraf heller ikke kunde nyde godt af den Pleje, der udøvedes gennem Pensionsstyrelsens Sygeplejevirkomhed. Det var maaske nok dristigt at igangsætte et Foretagende som dette, men Tanken paa de mange Medlemmer, som under deres Tjenestes Udførelse eller paa anden Maade havde paadraget sig reumatiske eller andre dermed beslægtede Sygdomme, var nok til at virkeliggøre Tanken.

Det er aabenbart, at de økonomiske Indsatser, der er gjort af de 3 Personaleorganisationer, der ejer Sygehjemmet Solhøjden og her driver Sygevirksomhed for de Medlemmer, der trænger til det, ikke er saa ringe. Udviklingen er ogsaa gaaet i den Retning, at Udvidelse maatte foretages, og denne Udvidelsestrang har igen medført en Stræben efter saa langt som det har været muligt at gøre Sygehjemmet saa moderne og tidssvarende, som det var gør ligt. At dette er lykkedes saa godt, beror paa forskellige Omstændigheder, Organisationernes Indsats, gode Resultater af de anordnede Lotterier, energiske og klar-synede Direktionsmedlemmer, kyndige og interesserede Læger, Sygeplejersker og alt det øvrige tilknyttede Personale.

Naar vi i Dag hilser vore Gæster velkommen til denne enkle Indvielseshøjtidelighed, gør vi det for i nogen Grad at vise, hvad Personalets Organisationer i solidarisk Samvirken kan udrette for at give syge Medlemmer en saa god Sygepleje, som det overhovedet er muligt. Vi tror ogsaa, at vi gennem denne Virksomhed paa en kraftig Maade bidrager til økonomiske Lettelser for Jernbaneforvaltningen og Pensionskassen derigennem, at saa mange Jernbanemænd genvinder deres Helbred, saaledes at de kan fortsætte deres Tjeneste i Stedet for at skulle gaa paa en altfor tidlig Pension. Sygehjemmets Opgave kan saaledes betragtes som en samfundsnyttig Opgave af ikke ringe Betydning. Med disse Ord beder jeg paa Direktionens Vegne faa Lov at hilse vore Gæster velkomne, og vi udtaler Haabet om en behagelig Dag, og at De faar Indtrykket af, at vi efter bedste Evne søger at virkeliggøre den smukke Tanke: at bringe Hjælp til syge Kammerater.«

Derefter gav Rigsdagsmand J. A. Blomkvist, Växjö, en historisk Oversigt over Sygehjemmets Tilblivelse og dets Udvikling:

»Det var Ombudsmand Niels Olsson, som først fik Ideen til Sygehjemmet. Tanken fik fast Rod, og den 27. Februar 1929 dannedes »Stiftelsen for syge Jernbanemænd«. Pinsedag 1930 aabnedes Hjemmet, og den 10. Juni modtoges den første Patient. Det første Halvaar var der

knap halv Belægning med syge. Vanskelighederne begyndte at hobe sig op, men vi troede paa Sygehjemmets Fremtid trods Modagationen. Forbundskongressen i 1932 gjorde Udslaget; thi da fik vi et fuldstændigt Tillidsvotum, og siden da er Udviklingen gaaet i rask Tempo. Sygehjemmet og dets Virksomhed er blevet meget populær.

Finansieringen af Stiftelsens Virksomhed skulde ske gennem Oprettelsen af en frivillig Sygeplejeforening. Derefter besluttedes det for Stiftelsens Regning at købe de fra Gaarden »Elsabo«, Høgsby Sogn udstykkede Ejendomme »Solhøjden« og »Skovhøjden«. Købesummen var 125 000 Kr. I Købet indgik ca. 75 Tdr. Land, hvoraf 10 Tdr. Land i Park, 20 Tdr. Land i Have, 36 Tdr. Land i Skov og 9 Tdr. Land i Agerjord, samt Andel i Elgsøen. Hovedbygningen indeholdt 15 Værelser foruden de nødvendige Køkken- og Kælderrum. Tillige 4 Villaer indeholdende 19 Værelser, 10 Udhusbygninger samt 3 Drivhuse. Repræsentantskabet bestaar af 11 Medlemmer og en Direktion, som leder den daglige Virksomhed, samt af 5 Medlemmer, der er valgt af de 3 Personaleforbund. Det værste har været at bringe Lægeforholdet i Orden, men nu er ogsaa dette overstaaet, derved at man til Sygehjemmet har faaet knyttet en kyndig og interesseret Læge, Dr. Gunnar Vogel. Arkitekten for den udførte Nybygning har været Arkitekt Bruunskog, Linköping, og for Ombygningen af det gamle Hus, Arkitekt Thorsson, Kalmar. Bygningsentreprenør har været Bygmester L. J. Arvidsson, Kalmar, med Disponent David Lundin som Tilsynsførende. Firmaet Nielsson og Søn, Kalmar, har haft de sanitære Anlæg med Ingeniør Westerberg, Stockholm, som Tilsynsførende. Entreprenør for hele den elektriske Installation samt Kraftstationen har været Dahlbergs elektriske Bureau, Kalmar, med Ingeniør Thor Engström som Tilsynsførende. Stadsgartner Haglund, Kalmar, har anlagt Terrasser og foretaget Planeringen ved Bygningerne.

Til alle disse, som paa en eller anden Maade har haft med Bygningsarbejderne at gøre, vil Direktionen udtale sin varme Tak for omsorgsfuldt og godt Arbejde, og i den Udførelse, som Sygehjemmet »Solhøjden« nu har faaet, tror vi at kunne tjene de Jernbanemænd, som her søger Helbredelse og Lindring for visse Svagheder. I Virksomhedsaaet 1937 har der paa Sygehjemmet været 294 Patienter med sammenlagt 15 091 Sygedage. Sygeplejeomkostningerne har beløbet sig til 7 Kr. pr. Dag, og Leveomkostningerne har udgjort 1,46 Kr. pro Persona. Under Sygehjemmets hele Virksomhed har ialt været indlagt over 1800 Personer.«

Efter Redegørelsen fremførte Rigsdagsmand Blomkvist en varm Tak til Disponent David Lundin, Berga, for den Velvilje og Interesse, som denne udviste over for Sygehjemmet, samt for den smukke Gave, som han skænkede Sygehjemmet, nemlig et Par kostbare Lysestager.

Taleren overgav derefter Ordet til Trafikminister Forslund, som med nogle faa Ord indviende Sygehjemmet:

»Det er — udtalte Trafikministeren — i Dag en lige saa smuk Pinsedag som den for 8 Aar siden, da vi var samlet for at se denne Virksomhed begynde. Det mest forstyrrende i en Families Liv er vel nok, naar Sygdom kommer til. Det er derfor en smuk Tanke, der her er ført ud i Livet;

en stor og god Gerning i Kærlighedens Tegn. Den Gruppe af Jernbanemænd, som har igangsat denne Virksomhed, er værd at mindes med Taknemlighed; thi sammen med den smukke Tanke, som her er bragt til Virkelighed, har de samtidig været med til en Lettelse af de almindelige Samfundshyrdere. Jeg vil gerne deltage i Ønsket om, at denne Virksomhed maa give Helbred og Kræfter til de Jernbanemænd, som kommer her, saaledes at de som hidtil kan passe deres Tjeneste. Denne Opgave er dybt knyttet til mig selv, og jeg ønsker derfor Sygehjemmet »Solhøiden« til Lykke med Fortsættelsen af det storartede Øjemed, det tjener.«

Med disse Ord erklærede Trafikministeren Sygehjemmet aabnet.

Formanden i Sveriges Lokomotivmannaförbund, A. Borgstedt, og Formanden for svenska Jernvägernes Kontorpersonalförbund, C. V. Sjöstrand, udtalte deres respektive Forbunds Taknemmelighed for den storslaaede og velsignelsesrige Virksomhed, hvorefter en Repræsentant for Sygehjemmets Patienter, Lokomotivfører Ljungström, Bollnäs, fremførte Patienternes varme Tak for Sygehjemmet, og den Pleje, de fik dér, hvorpaa han udbragte et Leve for »Solhøiden«.

Under Direktionsmedlemmernes Førerskab foretoges derpaa en Rundtur i Sygehjemmet og dets Omgivelser. At beskrive alt, hvad man fik at se, vilde tage alt for megen Plads, og vi maa derfor nøjes med at konstatere, at alt, hvad der staar paa Høiden i moderne og teknisk Henseende, her er blevet udnyttet, lige fra de imponerende Køkkenregioner med sine sindrige Maskiner i Kælderetagen til den herlige Solbadebrygge paa 4. Sal, hvorfra man har den mest storslaaede Udsigt, som kan tænkes.

Om Eftermiddagen indtoges Indvielsesmiddagen i den store Spisesal under virkelig Feststemning. Talerne Række var mange, og som oftest blev der udbragt kraftige Leve for Sygehjemmet.

Paa Medicinalstyrelsens Vegne talte Distriktslæge F. Hedelund, og Trafikchefen ved Nässjö—Oskarhamns Järnvägar, Kaptajn Hjortsbjerg, repræsenterende Enskilda Järnvägars Forvaltning. Derefter talte fhv. Generaldirektør Axel Granholm, Stockholm, samt Pensionsstyrelsens Repræsentant, Bureauchef Purenus, Stockholm.

To Telegrammer oplæstes af Rigsdagsmand Blomkvist, det ene var fra Generaldirektør Dahlbeck, Stockholm, og havde følgende Ordlyd: »Modtag et oprigtigt Ønske om fortsat Fremgang i Eders værdifulde og velsignelsesrige Virksomhed.« Det andet Telegram var fra Hjemmets fhv. Husmoder, Ester Malmberg, og lød: »Med Tak for svunden Tid ønsker jeg »Solhøiden« paa sin store Dag Lykke og Fremgang i Fremtiden.«

Ombudsmand Niels Olsson, Manden som kom med Ideen med Sygehjemmet, holdt en af Humør præget Tale, hvori han takkede sine Medarbejdere for deres Indsats i Virksomheden og udtalte Haabet om, at man snart vilde være i Stand til at oprette et Rekonvalescenthjem. Til sidst talte Trafikminister Forslund, som paa Gæsternes Vegne takkede for den behagelige Fest og udtalte følgende:

»Naar nogen har paaapeget Statsmagtens Interesse i denne Virksomhed, saa vil jeg sige, at det har været et Omraade, hvor man har prøvet sig frem efter egne Ideer og hele Tiden staaet paa egne Ben. Dette har skabt en Samhørighed, som vokser sammen med Gerningen. Og der findes Reserver; thi med denne Kærlighedens Indstilling til at hjælpe hinanden kommer, at Organisationerne godt kunde koste endnu nogle Ti-Tusinde Kroner paa Sygehjemmet. I dette Smaalandsplan, hvor alle er vænnet til at klare sig uden Hjælp, findes Forudsætning for Sygehjemmet og dets Virksomhed. Vi er alle taknemlige for, at de, som har haft Ledelsen, har klaret det saa godt. Den Kærlighedsfuldhed som her udøves, skal være af bestaaende Værdi og til Hjemmets Bedste.«

HINDSGAVL

Som det forudsættes bekendt fra tidligere Omtaler her i D. L. T. afholder »Dansk Forening for social Oplysning« hvert Aar et »Sommermøde« paa Hindsgavl. De Emner, som behandles, er forskellige, men det drejer sig altid om Spørgsmaal af socialøkonomisk Interesse. Et saadant Kursus bestaar af en Række Møder, hvor forskellige sagkyndige belyser Mødeemnet fra forskellige Sider, hvorefter der er Diskussion.

Da Hindsgavl Slot, som er beliggende et Par Kilometer udenfor Middelfart, jo ligger i en af Danmarks allersmukkeste Egne, og har en meget fin og frisk Badestrand, maa det siges, at disse Sommermøder afholdes i yderst tiltalende Omgivelser.

I Dagene 9.—14. August afholdtes dette Aars Mødeserie, hvis Emne var: De nordiske Landes Stilling under en ny Krise; et Emne som under de nuværende urolige politiske Forhold selvsagt maa interessere de fleste Mennesker. Der var Deltagere baade fra Danmark, Norge og Sverige. Størstedelen var dog Danskere. For de deltagende Lande gælder, at den overvejende Del af Repræsentanterne var udsendt fra Fagorganisationer eller Institutioner, som ønsker at følge med paa de social-nationaløkonomiske Omraader; som sædvanlig deltog endvidere et ikke lille Antal stud. polit.'er.

Foredragsrækken indlededes af Kontorchef i Arbejdernes Erhvervsraad, Niels Lindberg, der talte om Mulighederne for øget nordisk Arbejdsdeling i Erhvervslivet. Foredraget var meget sagligt, det blev ledsaget af en Del Statistik over de nordiske Landes Udførselsforhold, og det fremgik heraf, at der i Virkeligheden kun er ringe Samhandel mellem Danmark, Norge og Sverige indbyrdes. Det var Foredragsholderens Opfattelse, at denne Samhandel kunde forøges betydeligt, og som et Middel til Imødegaaelse af en ny Krise burde man sikkert overveje en vis Deling af Produktionen i de nordiske Lande.

I den paafølgende Diskussion deltog Næstformanden for den norske Landsorganisation, K. Nordahl; han gav en Række interessante Oplysninger om Forholdene indenfor Handel og Industri i Norge.

Professor Jørgen Petersen fra Aarhus Universitet talte om Konjunkturforløbet i de nordiske Lande. Ved Hjælp af Diagrammer viste han, hvilke store Svingninger, der paa Arbejdsløshedsområdet var sket i Perioden 1930—37. Ret bemærkelsesværdig i Professorens Foredrag var en Udtalelse om, at Finland ikke var med i Statistikken over Arbejdsløsheden, idet dette Land var for fattigt til at have arbejdsløse. Dette lyder jo lidt besynderligt i en Lægmands Øre, men man forstaaer det bedre, naar Professorens Forklaring knyttes dertil, nemlig at Finland paa Industriens Omraade ikke er saa gennemrationaliseret som Danmark, Norge og Sverige, men at den aller-væsentligste Del af Virksomhederne er Smaaaværksteder, saaledes at der er et meget større Antal selvstændige Mestres end i de andre nordiske Lande, med andre Ord, at Arbejdsdelingen ikke er saa fremskrednen i Finland.

Fælles for alle Foredragsholderne var, at det som en rød Traad gik igennem deres Synspunkter, hvorledes man skulde forebygge en ny Krise, og hvorledes man skulde faa Arbejdsløshedstallet nedbragt. Det er imidlertid meget interessant at fastslaa, at de fleste Foredragsholdere kom ind paa Landbruget, og Deltagerne forstod, at næsten ligeegyldigt hvilket Emne, man vil diskutere i nationaløkonomisk Henseende, saa vil man ikke kunne undgaa at komme ind paa Landbruget og de dermed forbundne Problemer.

Foredragsholderne var i og for sig ikke uenige om, at Landbruget som Erhverv har Vanskeligheder at kæmpe med, og der var tillige Enighed om dette Erhvervs fundamentale Betydning for hele Befolkningens Levestandard, men der blev paa den anden Side fremsat adskillige Udtalelser, som gik ud paa, at Landbruget nødvendigvis maa foretage visse Omlægninger, saaledes at de selv producerer en Del af de Ting, der nu maa købes i Udlandet, f. Eks. Foderstoffer. Det blev hævdet, at der derved kunde spares adskillige Millioner Kroner fremmed Valuta, som saa kunde anvendes til Indkøb af Raastoffer til Industrien, hvilket atter vilde betyde, at det vilde være muligt at faa nogle Arbejdsløse i Arbejde.

Foredragene og Diskussionen var meget interessant, saa Tiden paa Hindsgavl gik hurtigt. Da det var Kriseemner, som blev drøftet, var det naturligvis ikke ene lyse Fremtidsproblemer, vi hørte om, men man lærte at forstaa, at der her i Skandinavien er adskillige Problemer, som trænger sig stærkt paa, og som burde kunne finde en Løsning i en kommende Krisesituation; men trods dette lever vi naturligvis stadig videre med det gamle Citat foran os: — »Ovenover Skyen er Himlen altid blaa.«

Vi skiltes fra vore norske og svenske Venner med Forvisningen om at have tilbragt nogle interessante og udbytterige Dage sammen.

S. K.

DANSK SMEDE- og MASKINARBEJDERFORBUNDS KONGRES

Kongressen aabnedes Kl. 10 med Orkestermusik. Alle Deltagere, Kongresrepræsentanter og Gæster var da forsamlede i den med Bannere, Faner og Blomster smukt pyntede Sal. Efter Musikken sang Burmeister og Wains Arbejdersangkor, og der sluttedes af med Internationale, som paahørtes staaende.

Formanden, P. Andersen, tog Ordet, udtalte en Tak til Sangere og Musikere, udtalte endvidere, at denne Kongres var en Mærkedag i Forbundets Historie; det var nemlig 50 Aar siden, Forbundet blev stiftet. I denne Periode — 50 Aar — er der vundet mange Sejre ikke alene til Gavn for Smedene, men paa Grund af det gode Samarbejde med andre Organisationer er Sejrene kommet hele den danske Arbejderklasse til Gode. Arbejderne har jo ikke altid været saa heldige som nu, da vi har en demokratisk Regering. Jeg benytter Lejligheden her til at bringe Regeringen Forbundets Tak for de gode Love, der er gennemført de senere Aar, og erklærer Kongressen for aabnet.

Herefter hød Formanden Gæsterne baade fra Ind- og Udlandet velkommen; af særlige indbudte kan nævnes Statsminister Th. Stauning og Handelsminister Kjærboel.

Statsminister Stauning var den første af Gæsterne, der tog Ordet. Da han besteg Talerstolen, blev han hilst med meget stærkt Bifald. Han udtalte:

— Idet jeg takker for Indbydelsen til Aabningen af Smedenes Jubilæumskongres, er det en Glæde for mig at kunne medgive vort Partis Lykønskning til fortsat Arbejde, ligesom jeg ogsaa hilser fra Ministeriet, der med Beundring betragter det rolige og maalbevidste Arbejde, som Organisationen har udrettet. Navnlig hilser jeg fra de to Fagfæller i Ministeriet, Handelsministeren og Socialministeren, der jo begge er gamle Kendinge indenfor Jernindustrien.

Personlig har jeg Erindringer om den strenge Tid, da Organisationsarbejdet skulde genoptages efter det Sammenbrud, der fulgte af de daværende Mynigheders Forfølgelse af Arbejderbevægelsen. Jeg husker helt tilbage til Smedestrejken og til Nederlaget, men et Nederlag, der maatte blive dyrest for de Sejrende. Jeg har fra tidlig Ungdom været med i Arbejderbevægelsen og har derfor paa nærmeste Hold kunnet følge baade denne og andre Organisationers Arbejde, Kampe og Sejre.

Med Beundring har vi i vort Parti set Smedenes Indsats, baade den personlige og den økonomiske i Arbejdet for at samle alle fra Fagets mange For-

greninger, samt den maalbevidste Stræben efter at højne Faget og dets Udoveres Stilling.

Men til dette maa jeg endnu føje en Tak, fordi Partiet og Kooperationen aldrig gik forgæves hos Smedene, naar et Offer skulde bringes for at fremme vor Sag og alle Arbejderes fælles Interesser. Internationalt blev Smedenes Organisation ogsaa anerkendt.

Kongressen her er selvfølgelig kendt med de Resultater, som Fagforeningerne og det socialdemokratiske Parti har Æren for at have gennemført, og jeg føler mig overbevist om, at denne Kongres, som skuer tilbage over halvtres fremgangsrige Aar, vil fortsætte Linien og lægge et nyt Lod i Vægtskaalen til Fordel for Enheden i Arbejderbevægelsen, til Fordel for fortsat og om muligt forstærket Sammenhold og være rede til, sammen med den øvrige Del af Arbejderklassen, at staa Vagt om Demokrati og Folkestyre. Grundlaget for det videre Arbejde frem imod Socialdemokratiets Maal.

Endnu en Gang Tak for Indbydelsen. Lykke og Held med Kongressen.

Herefter talte Repræsentanter for de forskellige Myndigheder og tilsluttende Organisationer. For vor Organisation bragte Hovedkasserer L. M. Schmidt Forbundet Dansk Lokomotivmands Forenings Hilsen, idet han udtalte: Maa jeg sige Tak for den Ære, vor Organisation nyder ved at være indbudt til denne Kongres. Smedeforbundet er jo paa en Maade vor Moderorganisation, idet vi faar vore unge Medlemmer fra dette Forbund. Fremdrog herefter enkelte Forhold fra Lockouten i 1897, hvor Taleren selv havde været med. Rettede til Slut en Tak til de Mænd, der havde staaet i Spidsen for Forbundet, og vor Organisations hjerteligste Tak til vor store og stolte Moderorganisation »Smedeforbundet«. Held og Lykke med de Beslutninger, der skal tages i de kommende Dage.

Af efterfølgende Talere kan og maa fremhæves Oskar Vesterlund, Svensk Metalarbejderforbund, og Hans Hegg, Norge, som begge bragte deres Tak for godt Samarbejde.

Herefter var Talernes Række udtømt, og der foretoges Valg af Kongressens Tillidsmænd.

Formanden aflagde en udførlig Beretning om Arbejdet i den Periode, som var gaaet, og Diskussionen, der fulgte herpaa, drejede sig i særlig Grad om de af Rigsdagen i sidste Periode vedtagne Love, Ferie- og Lærningeloven. Den sidstnævnte blev livligt debatteret. Denne Debat gav Anledning til, at en Resolution blev forelagt og vedtaget. I Resolutionen udtalte Kongressen en Tak til Regering og Rigsdag for de i sidste Samling gennemførte Love.

Til Formand genvalgte P. Andersen; alle øvrige Valg var ogsaa Genvalg.

Skal man som Tilhører bedømme denne Kongres og dens Arbejde kan det gøres med meget faa Ord, nemlig Enighed og Sammenhold i Organisationen; thi derved støttes Demokrati og Folkestyre, og endnu mere: Organisationen bliver i Stand til at gøre nye Fremstød til Gavn og Glæde for Medlemmerne.

P. Jensen.

VÆRKSTEDS- OG REMISEARBEJDERNES FERIEKURSUS

Ude paa Halskov ca. 4 km fra Korsør ligger Værksted- og Remisearbejdernes Feriehjem, det er Statsbanernes gamle Isbaadestation, som er omdannet til et Feriehjem. Her i den friske, maaske lidt barske Natur henter V. og R. friske Kræfter til saavel legemligt som aandeligt Arbejde.

Ved Hjemmets Indretning er der fra Ledelsens Side gjort alt, for at Gæsterne skal føle sig som hjemme i hyggelige Omgivelser. Den gamle Remise er omdannet til Foredragssal, en Del af Udsmykningen mangler dog endnu. Efter Udsmykningen at dømmes er V. og R. socialistisk indstillede, herom vidner blandt andet de mange røde Faneduge, som er anbragt paa passende og iøjnefaldende Steder.

Det er ikke alene legemlig Hvile, her søges, der udfolder sig ogsaa et systematisk Oplysningsarbejde. Der er Gruppearbejde og Foredrag saavel af social som af jernbanemæssig Art og ikke at forglemme Sangen; man begynder og slutter ikke noget Arbejde uden Sang. Herm. Jørgensen er den ledende Aand, og man kan kun beundre den Retlinethed og Fasthed, hvorunder Arbejdet foregaar.

Der var kort sagt sørget for over alt fra Ledelsens Side, at Kursuset kunde give Deltagerne noget godt med hjem til at leve og bygge videre paa i Fremtiden.

Foruden Gruppearbejdet og Foredragene var der arrangeret en socialistisk Festaften med Opførelse af et lille Skuespil, som gjorde stor Lykke.

Der var ogsaa arrangeret en Tur til Slagelse og Antvorskov. Paa Vejen dertil besaa man et fuldt moderne Gaardmands- og Husmandsbrug; begge disse Jordbrugere udtalte Ønsket om et mere intimt Samarbejde mellem Land og By.

I Slagelse besaa man Arbejdernes ny Forsamlingsbygning og Fællesbageriet. Ved et fælles Kaffe-bord, hvor Deltagerne var Fællesbageriets Gæster, holdt Borgmester Melgaard et interessant Foredrag om Bageriets Tilblivelse og dets Udfoldelse til at blive Landets mest moderne Fællesbageri.

Paa Antvorskov Højskole tilbragtes nogle hyggelige Timer med Foredrag og Sang.

Under Ledelse af Skolens Forstander besaa man Antvorskov Slots- og Klosterruiner. Klosteret var et af Valdemar den Store oprettet Johannitterkloster, dets Prior var Overhoved for alle Johannitterklostre

i Norden. Frederik II ombyggede Klostret til et kgl. Slot, ogsaa Kristian IV opholdt sig her og havde et stort Hestestutteri.

Som man vil se, er det et alsidigt Program, V. og R.s Feriekursus'er byder paa, og den Deltager, som har Lyst og Villie, kan her hente god Lærdom. Kursusets ældste Deltager var en 65-aarig Banearbejder fra Vildbjærg, og hans Afskedshilsen til Kursisterne formede sig som en gripende Appel om at værne de Goder, Arbejderpartiet har skabt.

Der var indbudt Gæster fra Sverige og Norge, fra Dansk Postforbund og D. L. F.

Det var lærerige Dage ærnede paa Halskov, og Samværet med Værksted- og Remisearbejderne vil blive bevaret som et kært Minde, for hvilket jeg bringer Ledelsen for V. og R. min hjerteligste Tak.

P. Sessing.

FRA MEDLEMSKREDSEN

Rangering.

De fleste Uheld her ved D.S.B. sker sikkert under Rangering. Naar saadan et Uheld er sket, og Føreren kommer i Forhør, da er som Regel det første, der spørges om: »Hvor hurtigt kørte De dengang, Uheldet fandt Sted?« I de fleste Tilfælde er Uheldet sket med en almindelig Rangermaskine, og da maa man som Regel svare: »med almindelig Rangerfart« — (hvor hurtigt er det i Grunden?), nogen bestemt Hastighed kan ikke opgives, da der ingen Hastighedsmaalere findes paa Rangermaskinerne, saa det er i Grunden noget Sludder at spørge om. Hvorfor tager man ikke den Udgift og forsyner Rangermaskinerne med Hastighedsmaalere? Det er jo muligt, at nogle af os kører for stærkt, uden at vi selv ved det, og af den Grund er Skyld i Uheld, som kunde afværages. Men saa længe det gaar godt, saa er det jo en Dyd at køre stærkt, og fra Stationernes Side protesterer ingen. Dette sker først, naar Uheldet er over os, da interesserer Hastigheden de paagældende.

I det hele taget er Rangeringen af Stationerne særlig lidet regnet. I de senere Aar er Rangerarbejdet blevet mere og mere forceret, og Arbejdskraften ved Rangeringen er blevet sørgelig forringet. Stationerne anvender i stor Udstrækning Ekstraarbejdere som Hjælpere, ganske unge Mennesker som ingen Rutine eller Forstand har paa det meget udviklede Arbejde, som Rangering nu engang er, og paa den Maade som Avancementerne for Stationspersonalet foregaar, hvor de paagældende i alt for høj Grad er underkastet en stormægtig Stationsforstander, da forstaar man, at Vedkommende ved forskellige Lejligheder har temmelig travlt, og hvis dette eventuelt smitter Føreren, kan det let gaa ud over den rent sikkerhedsmæssige Side af Arbejdet. Ja, jeg har endda hørt, at der var Stationsforstandere, som i Marinikkert fulgte Rangerarbejdet, (det er vel nok af Interesse), for pudsigt nok, hvis der skal spares Personale paa en Station, saa er det næsten altid ved Rangeringen, man først undersøger Mulighederne. Dette er sikkert en Følge af det, som jeg før har nævnt, at Arbejdet ikke regnes efter Fortjeneste. Jeg paastaar, at ligesaavel som Rangerarbejdet for Lo-

komotivmændene er en stærkt enerverende Tjeneste, saa er det for Stationspersonalet det mest enerverende og livsfarlige af de Gerninger, der paahviler dette. Derfor bør dette Arbejde have en anden Vurdering, baade af Administrationen og Stationerne. Arbejdet bør ikke vurderes efter de Tider paa Dagen, hvor der er *mindst travlt*, men hvor der er *mest Travlhed*.

Rangeringen paa Stationen foregaar i Dag, hvad angaar den sikkerhedsmæssige Side af Sagen, efter et Regulativ fra ca. 1918, mon det ikke var paa Tide at faa det moderniseret efter det nuværende Tempo?

Næstved, i August.

J. Knudsen.

Emil Bønnelycke's Hørespil.

Desværre forhindrede Tjeneste mig og mange medansatte i at overvære Udsendelsen af Hørespillet: »George Stephenson bliver betænkelig«. Men efter Pressens og Lytternes Omtale var denne Udsendelse noget af det bedste, man længe har hørt i Radioen, hvorfor undertegnede paa Kollegers og medansattes Vegne takker Forfatteren for Interessen for vort Arbejde, som herved fører Manden paa den yderste Forpost frem for et større Auditorium.

De udsendte Plader med Togenes Drøn, der kom fra og forsvandt i det fjerne, var og skulde jo være en udmærket effektiv Ledagselse, der illustrerede Replikkerne under Spørgsmaal og Svar. Det fører Tanken hen paa, at Lokomotivpersonalets Tjeneste er en frisk Opsang i Nutidens larmende Trafik. Men det var tillige et Varsko om, at der kræves Hensyn og Forstaaelse af vore øverste Foresatte og Ledelsen af vor Organisation, at vor Tjeneste er af en Art, der i sin Udvikling, baade tjenstlig og lønmæssigt, kræver Revision til Tidens Krav.

Alting følger her i Livet.

Lad os haabe, at Lokomotivpersonalet, der lønmæssigt engang har været omtrent højest oppe, fordi deres Ansvar blev forstaaet og honoreret i Forhold hertil, men nu er længst nede paa Brunden, igen maa finde Vejen opad med et samlet Fodslag.

N. Hammer.

DEN ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVIKLING I 1937

Det intern. Arbejdsbureaus Undersøgelser.

(Fortsat.)

Den i Løbet af de sidste fem Aar stedfundne Udvikling viser imidlertid klart, at der i een Henseende er foregaaet en betydningsfuld Vending i vor Organisations Historie. Lige siden Washington-Konferencen i 1919 er dens Tyngdepunkt langsomt forrykket. Som paapeget i en tidligere Beretning (1933) har en af Verdenskrigens vigtigste Følger været en ændret økonomisk Magtfordeling. Lande som U. S. S. R. og Storbritannien, hvis Interesser for en stor Del ligger udenfor Europa, har vist Tilbøjelighed til snarere at orientere sig bort fra denne Verdensdel end slutte sig stærkere til den. U. S. S. R. tenderer saaledes mere og mere i Retning af at forlægge sit økonomiske Tyng-

depunkt over paa den anden Side Uralbjergene, og Storbritannien har i de senere Aar været tilhøjelig til at lægge forøget Vægt paa sine økonomiske Forbindelser med andre Dele af det britiske Imperium og ikke paa Tilknytning til det europæiske Fastland. Europa har ganske vist genvundet en Del af den Velstand, der gik tabt eller blev ødelagt i 1914—18, men har ikke faaet sin gamle Førerstilling i Forhold til den øvrige Verden tilbage. Ikke blot er de Forenede Stater blevet et Kreditorland og et af Verdens største Pengemarkeder i Stedet for at være et Debitorland; men der er tillige foregaaet en stærk industriel Udvikling i Sydamerika, Asien og Australien. Det lader sig ikke gøre paa den begrænsede Plads her at give en udtømmende Redegørelse for denne Lang-Tids-Bevægelse, men det vil være hensigtsmæssigt at anstille nogle faa talmæssige Sammenligninger. For Tiden staar Europa, bortset fra U. S. S. R., men Storbritannien iberegnet, ikke med stort mere end en Tredjedel af den samlede Verdensproduktion af Levnedsmidler og andre Raavarer. Som Følge af Selvforsyningspolitikken er denne Brøkdels ganske vist i de seneste Aar forøget lidt. Men for nogle overmaade vigtige Varers Vedkommende, som f. Eks. Petroleum, ligger den europæiske Produktion langt under dette Gennemsnit. Den industrielle Produktions Koncentration i Europa er nu et Stadium, der tilhører Fortiden. Ved Beregningen af det Index for Verdensproduktionen, som Folkeforbundet offentliggør, anslaaes for Perioden 1925—29 det vejede Tal for hvert af Verdens førende Industrilande saaledes: De Forenede Stater 45, Tyskland 12, Storbritannien 10, Frankrig 8, U. S. S. R. 5, Italien 3,4, Japan 2,6, Kanada 2,5, Belgien 2. Disse Forholdstal er efter al Sandsynlighed fremdeles tilnærmelsesvis rigtige for de fleste af de nævnte Lande, med to vigtige Undtagelser: i Japan er den industrielle Produktion sat i Vejret med omkring 75 pCt., i U. S. S. R. med over 450 pCt. Men ogsaa her er Forholdet for flere overmaade vigtige Varers Vedkommende det, at en langt større Del kommer fra Lande udenfor Europa, end det fremgaar af de anførte Tal. Det gælder navnlig Motorkøretøjer. Vender vi os til Verdenshandelen, er de to førende Lande, Storbritannien og de Forenede Stater langt forud for de øvrige. Nærmest kommer Tyskland og Frankrig, der dog begge viser en udpræget forholdsvis Tilbagegang siden 1929. Af de otte Lande, som følger efter, er ikke mindre end fem fra andre Verdensdele end Europa: Kanada, Japan, Indien, Argentina og Australien. Sydafrika er iøvrigt i de sidste Aar naaet tæt op imod Argentina og Australien. Et andet Vidnesbyrd om den ændrede økonomiske Balance har man i den Omstændighed, at de sidste syv Aars Effektivitetsforøgelse pr. Mand-Time indenfor Industrien har udgjort 25 pCt. i de Forenede Stater mod 14 i Europa. Ogsaa de Muligheder, der foreligger for en Forøgelse af Østens industrielle Effektivitet, og som Japan allerede har givet Eksempel paa, maa tages med i Betragtning, naar man vil gøre sig en Forestilling om, hvor den fremtidige Udvikling bærer hen.

De ændrede Magtforhold har efterhaanden afspejlet sig i den Internationale Arbejdsorganisations For-

fatning og Virksomhed. Den stedfundne Udvidelse af Styrelsesraadet tilsigtede at tilvejebringe en mere ligelig Repræsentation for Europa og den øvrige Del af Verden. Af de otte industrielle Hovedlande findes i hvert Fald de tre udenfor Europa, nemlig de Forenede Stater, Japan og Indien, medens U. S. S. R. næsten lige saa meget hører til Asien som til Europa. Det er ogsaa betegnende, at da Tyskland udgik, blev det ikke en anden europæisk Stat, men derimod Kanada, som kom til at indtage dets Plads; og den Tid kan ikke være ret fjern, da Kina bliver et stort Industriland. Ikke-europæiske Landes forøgede Deltagelse i de aarlige Konferencer, i Styrelsesraadets og de tekniske Udvalgs Arbejde, deres stærke Krav om større Opmærksomhed overfor deres Problemer, deres hyppige Henvendelser til Arbejdsbureauet om Udsendelse af sagkyndige til at knytte Forbindelser, foretage Undersøgelser eller virke raadgivende, de hastige Fremskridt, mange af dem i Løbet af de sidste tyve Aar har gjort paa det sociale Omraade, det dristige Storsyn, som præger mange af de Forsøg, man har indladt sig paa — alt dette er Udtryk for den ændrede Balance.

Det kunde utvivlsomt ikke være andet, end at Europa til sidst maatte miste noget af sin økonomiske Overmagt, efterhaanden som dets Kolonister og Videnskabsmænd, dets Opfindere og Kapitalister bragte det økonomiske Fremskridts Teknik indenfor den øvrige Verdens Rækkevidde. Men denne Proces er blevet fremskyndet derved, at Europa er splittet i Grupper, der ikke har de samme sociale Formaal og arbejder efter forskellige økonomiske Grundsætninger. Dette medfører, at den Internationale Arbejdsorganisation, skønt dens Virksomhed saa langt fra er formindsket, ikke længere i samme Grad som i de første Aar af sin Tilværelse har sin væsentligste Støtte i Europa. At hævde dens Idealer og videreføre dens Traditioner er i langt større Udstrækning kommet til at hvile paa de ikke-europæiske Lande, hvis sociale Struktur og Synspunkter er bestemt af helt andre Forhold end dem, som fremkaldte den store sociale Bevægelse i det nittende Aarhundredes Europa. Heri ligger dog ikke, at der skulde bestaa noget dybtgaaende Modsætningsforhold mellem dem og det store Flertal af de europæiske Lande, som stadig er under Indflydelse af Liberalismens Grundsætninger. De Frihedsideer, som Organisationens Forfatning bygger paa, er overført til alle de andre Verdensdele. Tankefrihed, Talefrihed, Foreningsfrihed er de Idealer, der er bærende for Fremskridtet ikke blot i Amerika og Australien, men ogsaa i de asiatiske Lande, som er i Færd med at bygge et nyt Samfund op paa nationalt Grundlag. De ledende Idéer, som har fundet Udtryk i Forordet til vor Organisations Forfatning, viser sig livskraftige og frugtbare saavel i Vestens nye som i Østens gamle Verden. Den ændrede Balance, der øver sin Indflydelse paa Organisationens Liv, maa derfor antages at ville fremskynde og ikke hæmme dens Pulsslag. Foreningen af Europas aarhundredgamle Erfaring med Amerikas ungdommelige Styrke og Asiens nyopdagede Kraftkilder vil sandsynligvis snarere indgyde ny Fortrøstning og Beslut-somhed end føre til Stilstand og Forfald.

Østens voksende Betydning.

En af de Faktorer, som bidrager til denne Udvikelse af Horisonten, er Østens voksende Betydning og de enorme Muligheder, den indebærer. For Tiden tilslører den ødelæggende Konflikt mellem Japan og Kina naturligvis Forholdene; men der kan dog næppe være Tvivl om, at der i begge disse Lande netop under Trykket af den nuværende Tilstand finder en Forøgelse Sted af den industrielle Produktionskraft. Betragter man Begivenhederne paa længere Sigt, kan man vanskeligt overse det nye, som midt under den nuværende Rædsel og Anspændelse er ved at antage Form ude i Østen. Efter Aarhundreders Stilstand er Østens Lande blevet grebet af Nutidens Tankegang med alle dens uberegnelige Farer og alle dens ubegrænsede Forjættelser. Den Internationale Arbejdsorganisation har en særlig Opgave at løse i denne Del af Verden, hvor mere end Halvdelen af Jordens Befolkning lever og virker. Sammen med nærværende Beretning vil blive offentliggjort nogle Betragtninger angaaende Indien, Hollandsk Indien, Ceylon og den malayiske Halvø. Ingen som i Studieøjemed besøger disse Lande, vil kunne undgaa først og fremmest at blive slaaet af, hvor umuligt det vilde være at løse deres sociale Problemer alene gennem Arbejder-Lovgivning. Det er ikke Spørgsmaalet om Arbejdstid eller Fabriktilsyn eller Socialforsikring, som i første Række optager Arbejdernes Sind derovre. Hvad de navnlig er optaget af, er, hvorledes de skal faa tilstrækkeligt at spise Aaret igennem, hvorledes de skal faa et ordentligt Hjem, og hvorledes de skal undgaa de Sygdomme, som altid har hærget i Østen, indtil Lægevidenskaben i det sidste halvt Hundrede Aar begyndte at opdage og anvende virkningsfulde Midler til Bekæmpelse af dem — men dette sidste er ganske vist en Betragtningssaaende, som først langsomt er ved at vinde Udbredelse under Paavirkning af vesterlandsk Tankegang. Men alt dette — højere Løn, bedre Ernæring, Boligforhold og Hygiejne — kan kun opnaas, hvis Landets Økonomi tillader det. Det kræver Kapitalanlæg, som Østen først nu begynder selv at skaffe sig, det kræver en forøget Landbrugsproduktion og større international Handel, for at Nationalindtægten derved kan blive bragt i Vejret. Uden dette vil det ikke være muligt at hæve Asiens Lefevod op paa samme Højde som Europas og Amerikas. Den asiatiske Konkurrence paa Verdensmarkedet vil fortsætte og vil gøre sig gældende i forøget Omfang, indtil der tilvejebringes en vis Ligevægt mellem Østens økonomiske Niveau og den øvrige Verdens. Det er betegnende, at skønt Asien (bortset fra U. S. S. R.) rummer 53 pCt. af Jordens Befolkning, er dens Andel i Verdens samlede Eksport kun 16,3 pCt., og dens Andel i Verdens-Importen kun 13,7 pCt. Selv den saakaldte »japanske Fare« er blevet i høj Grad overdrevet. I 1936 udgjorde Japans Andel i Verdenshandelen kun 3,67 pCt. — intet overvældende Tal for et Land med over 70 Millioner Indbyggere. Hvad der i Virkeligheden forskrækkede Japans Konkurrenter, var ikke den uhyre Mængde japanske Varer, som kastedes ud paa Markedet, men de meget lave Priser, de solgtes til. Den væsentligste Grund til, at dette lod sig gøre, var Nedsikringen af den japanske »Yen« til 34 pCt. af

dens tidligere Værdi. Men der er en anden Faktor, af mere varig Betydning, som ikke kan lades ude af Betragtning. Det Tryk, som udøves af en stor Landbefolkning paa et Territorium med ringe Muligheder for Opdyrkning af ny Jord, bidrager uundgaeligt til at holde Industriens Arbejds løn og Haandværkets Priser nede. Tilsvarende Forhold forefindes i Kina, Indien og paa Java, hvor der ligesom i Japan ikke er nogen Grund til, at Næringslivet i vore Dage ikke skulde kunne naa en lignende Effektivitet som i Vestens Lande, naar der tilføres det den fornødne Kapital, og naar Organisation og Oplæring kommer i Orden.

Det er ikke her Stedet til at komme ind paa en indgaaende Undersøgelse af hele det vidtrækkende og indviklede Spørgsmaal om Østens Industrialisering og Virkningerne deraf overfor hele den øvrige Verden; men deres Betydning for de Opgaver, den Internationale Arbejdsorganisation beskæftiger sig med, kan vanskelig fremhæves stærkt nok. Om een Ting synes man fra alle Sider at maatte være enige. Det er en Livsnødvendighed, at Østens Produktivitets-Standard sættes i Vejret, saavel indenfor Landbruget som indenfor Industrien, hvis der skal opnaas nogen som helst Bedring i de sociale Forhold, ja i Virkeligheden allerede for at undgaa en Forværrelse af de bestaaende Tilstande som Følge af den hastige Befolkningsstilvækst. Et nødvendigt Led i en saadan Udvikling vil det være, at de billige Varer, Asiens Lande frembringer, kan finde en let Afsetning, til Gavn baade for de Lande, hvor de produceres, og for de Nationer, som køber dem. Men samtidigt maa man sørge for, at Østens Optræden paa Verdensmarkedet ikke medfører ringere Vilkaar for de gamle Industrielande. Der gives naturligvis ingen enkelte Foranstaltninger, ved Hjælp af hvilke man paa een Gang kan opfylde disse tre Krav; men der kan opnaas en hel Del ved forstandig Indtrængen i Problemerne og gensidig god Villie. En vigtig Ting staar imidlertid fast: overladt til deres egne iboende Kræfter kan de Forhold, det her drejer sig om, næppe undgaa at faa katastrofale Virkninger. Den Opfattelse, der ofte kommer til Orde i de gamle Industrielande, at Importen af de billige Varer fra de asiatiske Lande simpelthen skulde forbydes overalt, hvor det er muligt, kan ikke forsvares udfra nogen mere vidtskuende økonomisk Beregning. Den Paastand, hvormed den som Regel underbygges, nemlig at den anvendte Arbejdskraft aabenbart er underbetalt, overanstrengt eller paa anden Maade udbyttet, skyldes Uvidenhed om de virkelige Forhold. Sammenlignet med Hovedmassen af den Landbrugsbefolkning, de lever blandt, bliver Østens Industriarbejdere sædvanligvis godt behandlet og ordentlig betalt. Den virkelige Vanskelighed ligger i Landarbejdernes elendige Kaar, der synes at blive mere og mere uudholdelige, efterhaanden som Befolkningen vokser hurtigere end Landbrugsproduktionen. Lukkes alle Døre i for Orientens Eksport, kan det kun forværre dens Fattigdom og begunstige de Elementer, som gerne vil fremkalde Eksplosioner.

(Fortsættes.)

DØDSFALD

Søndag den 21. August døde paa Blegdamshospitalet vor gode og afholdte Kollega, Motorfører K. Mortensen, efter kort Tids Sygdom. Mortensen stod midt i Arbejdet for Afdelingen, hvis Formand han var. Han var afholdt af alle og var af Naturen et godt og kærligt Menneske, hans Minde vil leve længe blandt Motorførerne, fordi vi i ham fandt en trofast Kammerat, en pligtopfyldende Motorfører og en helt og fuldt ud loyal Kollega.

Mortensen efterlader sig Hustru og 4 Børn, hvoraf den ene er voksen. Bisættelsen fandt Sted paa Bispebjerg Krematorium Fredag den 26. August, og under stor Deltagelse fra Kollegernes Side, til Stede var Maskinbestyrer Sørensen og Hustru, Maskiningeniør Schilder og Lokomotivmester Kann. Struer Afdeling havde sendt en Repræsentant med Fane, ligeledes var de københavnske Afdelinger til Stede med Fane. Motorførerafdelingen bragte ved Graven den sidste Hilsen og udtalte et: Æret være dit Minde.

K. H. G.

En god og trofast Organisationsfælle og Kammerat afgik den 20. August pludselig ved Døden paa sin Maskine, kort før han skulde køre ud af Remisen. A. F. Conradsen, der havde været Motorfører her i Tønder siden 1929, havde netop den 1. August faaet sin Udnævnelse til Lokomotivfører. Da han var tilfreds med at være i Tønder, havde han fornylig ladet bygge eget Hjem, og alt tegnede sig saaledes lyst og lykkeligt for Fremtiden. Det skulde imidlertid blive anderledes, og vi forstaar ikke, at Conradsen ikke er mere, han var jo ikke svagelig; var tværtimod meget sjældent sygemeldt.

Vi kan ikke undlade at have Medfølelse i hans efterladte Hustrus og Børns dybe Sorg, der nu i Eftersomme-

rens glade og skønne Tid saa pludselig og brat skulde miste Mand og Far. Lørdag Aften forlod Conradsen Hjemmet — for at møde til Tjeneste — med et glad og gemytligt »God-Nat og hav det godt« til Hustru og Børn, og »Tak i lige Maade« var Svaret, vel lidet anende, det skulde blive den sidste Hilsen og God-Nat. Kun en Times Tid efter Afskeden i Hjemmet maatte Lokomotivmester Berg-Petersen og Frue paatage sig det tunge Hverv at bringe Fru Conradsen den triste Meddelelse, at Manden ikke mere kom hjem.

Under meget stor Deltagelse begravedes Conradsen fra Kristkirken i Tønder Torsdag den 25. August, hvor Organisationsfæller i Uniform repræsenterende de tre Kategorier stod Æresvagt ved Kisten, og følgende Foreninger var repræsenteret ved Fane: De danske Forsvarsbrødre, Værksteds- og Remisearbejdernes Fællesorganisation og D. L. F. Sønderjyske Afdelinger.

Ved Graven bragte Kontrolør Nielsen afdøde en Tak og et »Ære være dit Minde« fra Forsvarsbrødrene.

Paa D. L. F. Tønder Afdelings Vegne bragte Lokomotivfører A. Andersen afdøde en sidste Tak fra Kammerater og Organisationsfæller, og udtalte til sidst et: Æret være dit Minde.

Tønder Lokomotivfører-Afdeling
Johs. Kristensen.

TAKSIGELSER

Vor bedste Tak for udvist Deltagelse ved vor kære Mand og Fader, Motorfører K. Mortensens Sygdom og Begravelse.

Ella Mortensen og Børnene.

Hjertelig Tak for al venlig Deltagelse i Anledning af vor kære Mand og Fader, Lokomotivfører A. F. Conradsens Død og Begravelse.

Gerda Conradsen og Børnene.

Idet jeg ved min Afgang fra D. S. B. takker alle, jeg er kommen i Forbindelse med, for godt Kammeratskab og Samarbejde i den forløbne Aarrække, sender jeg en venlig Hilsen til alle.

pens. Lokomotivfører,
Emanuel Larsen,
Nyborg.

Afdelingerne under Dansk Lokomotivmands Forening i Tønder føler Anledning til overfor Maskinsektionen i Fredericia og Maskindepotet i Tønder at udtale vor Paaskønnelse og Tak for den Imødekommenhed, der blev vist os: saa et saa stort Antal af vore Medlemmer, som Tilfældet var, blev givet tjenestefri, saa det blev muligt at kunne følge Lokomotivfører Conradsens Baare til Graven.

Lokomotiv- og Motorpersonalet i Tønder.

Notitser

Utilfredshed blandt de tjekkiske Banearbejdere.

Det ved Banevedligeholdelsestjenesten ved de tjekkiske Jernbaner beskæftigede Personale er ikke Jernbanemænd i Ordets egentlige Forstand, men saakaldte Kontraktarbejdere. Deres Lønninger retter sig efter de lokale Forhold og skal svare til de stedlige Lønninger. Klare Bestemmelser om disse Lønninger findes ikke, og dette har visse Steder medført, at store Dele af disse Arbejdere efter Fra- drag til Sygekassen og Socialforsikringen havde en Dagløn paa kun 18,50 Kc. (2,96 d. Kr.), men da der ikke arbejdes hver Dag, bliver Ugelønnen knapt nok 100 Kc. (16,00 d. Kr.). Da det er umuligt at eksistere for denne Løn, har Banearbejderne paa et Møde givet Udtryk for deres Utilfredshed. Fra Organisationernes Side har man henledt Jernbanebestyrelsens Opmærksomhed paa Forholdet og kræver som stedlig Løn samme Løn, som udbetales til Arbejdsmænd i Byggefagene.

I. T. F.

Konfliktsituationen ved Jernbanerne i U. S. A.

I Henhold til Meddelelser i Dagspressen er Forhandlingerne mellem Jernbanemændenes Organisationer og Direktionerne om de sidstnævntes Krav om en Lønnedsættelse paa 15 pCt. blevet afbrudt. Organisationerne har besluttet at tage en Afstemning om Strejke. I Henhold til Jernbane- loven er det ikke muligt uden videre at proklamere Strejke. Præsidenten vil sikkert blive nødt til at udpege en Forligs- mand, som i saa Fald skal fremkomme med en Rapport inden 30 Dage.

I. T. F.

Nyt Lønningsreglement for Jernbanemændene i Holland.

Efter langvarige Forhandlinger mellem Personaleraadet og Jernbanestyrelsen er der blevet udarbejdet et nyt Løn- ningsreglement for det hollandske Jernbanepersonale. For- handlingerne har været meget vanskelige, fordi Jernbane- styrelsen paa Grund af de hollandske Jernbaners faldende Driftsresultater krævede omfattende Forringelser. Det nye Udkast indeholder ogsaa enkelte Forringelser, hovedsage- ligt med Hensyn til Reguleringen af Ventepenge, ligesom Værkstedspersonalet har faaet en noget ugunstigere Ind- deling i Lønhenseende.

Udkastet har været Genstand for indgaaende Diskus- sion indenfor Organisationerne, som alle har besluttet at godkende det.

I. T. F.

Forslag om Lønforringelser for Jernbanemændene i Svejts.

Situationen med Hensyn til de svejtsiske Statsbane- tjenestemænds og dermed Jernbanemændenes Lønninger er stadigt meget uklar. Fra Regeringens Side er det erklæret, at det ikke var Meningen at foretage nye Lønnedsættelser. Trods dette har Jernbanestyrelsen dog nu fremsat Forslag om en Nyordning af Personalets Tillæg, som, hvis de gen- nemføres, vil medføre følelige Tab for det kørende Per- sonale, skønt man kan konstatere en uafbrudt Tilbagegang

siden 1920. I 1920 blev der udbetalt 9,9 Mill. Frank i Til- læg, i 1930 7,3 Mill. og i 1937 4,8 Mill. Frank, mens Antal- let af Lokomotivkilometer i samme Tidsrum steg fra 30,6 til 50,6 resp. 53,7 Mill. og Antallet af Togkilometer fra 22,9 til 40,6 resp. 45,5 Mill. Paa samme Tid er baade Loko- motiv- og Togpersonalets Antal gaaet betydeligt ned.

Foruden Forringelser af Kilometerpengene foreslaar Jernbanebestyrelsen en ny Klasseinddeling af Stationerne. For omkring tre Aar siden blev 200 Tjenestesteder flyttet ned som Følge af den nedadgaaende Trafik. Følgerne heraf i Forfremmelsehenseende for Stationspersonalet er endnu ikke overvundet, og nu skulde yderligere 200 Tjenestesteder flyttes ned. Hvis dette sker, vil over Halvdelen af For- hundsbanernes Tjenestesteder være degraderet i Løbet af tre Aar.

I. T. F.

En Aal standser Rangerarbejdet.

Paa Rangerryggen i Århus findes som bekendt en hydraulisk Bremse til Regulering af Vognenes Fart. For nogle Dage siden vilde denne Bremse ikke virke. Man ledte og ledte efter Aarsagen, og endelig viste det sig, at en Aal var kommet ind i Rørsystemet og havde sat sig fast i en Ventil, hvorved den hindrede Vandtilførslen. Saasnart Aalen var fjernet, virkede Anlægget igen upaaklageligt. Det formenes, at Aalen var kommet op gennem Vandet fra Aarhus Aa.

Varde—Grindsted Banen uden Tog.

Denne Bane, som kun har en Benzin-Motorvogn og en gammel Dieselvogn, var for nylig ude for et højst ube- hageligt Tilfælde. Benzinvognen blev uarbejdsdygtig, man fik Dieselvognen i Gang, og den gennemførte en Tur; men saa blev den i Uorden, Banen stod saaledes uden Driv- kraft. Resultatet blev, at Banen maatte aflyse nogle Tog, hvilket selvsagt var i høj Grad ubehageligt.

Rettelse til Adressfortegnelsen

Lokomotivførerafdelingerne:

Gedser Afd.: Kassererens Navn og Adresse rettes til: J. T. Olsen, Skolebanken.

Thisted Afd.: Kassererens Navn og Adresse rettes til: J. K. J. Larsen, Sofievej 4.

Aalborg Afd.: Formandens Adresse rettes til: Sofien- dalsvej 59, St.

Motorførerafdelingerne:

Helgoland Afd.: Formandens Navn og Adresse rettes til: K. H. Gjortsvang, Panumsvej 45, Valby.

Lokomotivfyrbøderafdelingerne:

Assens Underafdeling: Repræsentantens Navn og Adresse rettes til: G. J. Pedersen, Østergade 126.

Tønder Afd.: Formandens Navn og Adresse rettes til: E. J. Pedersen, Bargumsvej 11.

Brande Afd.: Formandens Navn og Adresse rettes til: K. Poulsen, Rønne Allé 13.

Forflytninger fra 1. September 1938:

Lokomotivfyrbøder L. J. Andersen, Østerport, til Københavns Godshanegaard.

Lokomotivfyrbøder P. J. Olsen, Gedser, til Københavns Godshanegaard.

Dødsfald:

Lokomotivfører J. M. N. Pedersen, Struer, den 6. September 1938.

Dødsfald blandt Pensionister:

Pens. Lokomotivfører i Slagelse J. H. Jensen, København, den 10. August 1938.

Pens. Lokomotivførere optaget som ekstraordinære Medlemmer:

pr. 1.—7.—38:

V. C. Jensen, Niels Finsensvej 18, Vejgaard.

Vald. Nielsen, Torvegade 94, Eshjerg.

L. M. H. Loft, Blichersvej 9, Brande.

pr. 1.—9.—38:

A. Severinsen, 6. Julivej 56, 1., Fredericia.

E. Larsen, »Kek«, Nymarksvej, Nyborg.

H. P. W. Haugsted, Egholmsvej 31, Skanderborg.

A. E. Jensen, Sølystkvarteret, Skanderborg.

Haandværker H. S. J. Busk, Egumvej 71, Fredericia.

Kaas & Sørensen,

Indehaver: G. E. OLSEN
Tlf. 39. Helsingør Tlf. 575.

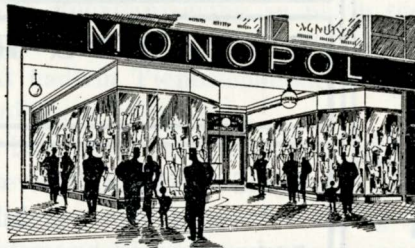
**Kul
Kokes
Brænde
Briketter**

Blomster og Kranse

E. Jacobsen

Mdl. af E. B.

Tlf. 29 Helsingør

Bjergegade 7,

sælger alt i

Herre-

og Drengeskjorte

til Byens mindste

Priser.

Støt vore Annoncører!

J. J. Nielsen - Danmarksgade 54

Største Lager i

størst og solidt Fodtøj

Telefon: 1844

Absolut bedste Udførelse

Alpina
Schweitzer-Præcisionsuhre

M. J. Madsen

Uretablisement

Bispensgade 1

Tlf. 992. Tlf. 992.

Kompagnihuset

Aalborg.

(Forretningen grundlagt 1892).

La France

Boulevarden 1. Aalborg. Tlf. 1305.

Forsender smukke Kranse Dekorationer og fikse Buketter overalt. — Leverandør til D. L. F.

RESERVERET

Tag Bestemmelse om Ligbrænding!

Oplysninger og Indmeldelsesblanketter sendes gratis overalt.

Nordjysk Ligbrændingsforening, Prinsensgade 44. Telefon 1498.

REDAKTION: *Soph. Jensen* og *E. Kuhn*, førstnævnte ansvarshavende. Vestre Boulevard 45, København V.

Telefon Central 7708.

Udgaar 2 Gange mdl. — Abonnementspris: Kr. 6 aarlig.

Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

ANNONCE-EKSPEDITION:

Vestre Boulevard 45, København V.

Telefon Central 7708 — Kontortid Kl. 10—16.

Postkonto 20 541.

Steentoft — Skotøj

ENGELSK BEKLÆDNINGSMAGASIN

Telefon 346 NYBORG Telefon 346

CAFE FÆRGEGAARDEN

Godt Madsted. — Billige Priser.

TELEFON 682.

NORDISK KAFFE KOMPAGNI'S

Kaffe er bedst!

Forlang den hos Deres Købmand.

RICHARD LEHN

I. Kl. Herreekvipering. - Telef. 68

Nyborg Herregaardsmejeri.

Tif. 79

Fineste Mejeriprodukter!

Se efter paa Kapslen, at Mælken er fra samme Dag, og ikke gammel Mælk fra Dagen i Forvejen.

ALLIANCE

BAGERI & CONDITORI

Tif. 136 Nørregade Tif. 136

== P. C. PETERSEN ==

Fotograf

I. Westergaard

14, Kongensgade 14.

Fotografier i alle Størrelser til rimelige Priser.

FORLANG KAFFE

fra M. BRUNN's Kafferisteri. (Ved A. M. Petersen.)

JENS ANDERSEN

Telefon 216.

er billig med

KJOLER OG OVERTØJ

Telefon 216.

DREVSEN & NELLEMANN

Isenkram-, Støbegods-,

Glas-, Porcelain- og Udstyrsforretning.

Telefon Nr. 25.

Nyborg.

Telefon Nr. 189.

Tif. 60

Forlang Tilbud!

Tif. 60

Murer - Jernbeton - Reparationsarbejde

Lars Jensen & Aagaard - Murermestre

Blumensaadts

Sæber.

Altid Kvalitetsvarer!

Jydske Strikkeriers Udsalg.

Indeh. H. Prehn.

Tif. 665. Nørregade 16. Nyborg.

Alt i Trikotage.

LIGKISTER

Ligsenge, Ligtøj og Kranse anbefales

➔ **Ægne Ligvogne** ➔
Alt vedr. Begravelser & Ligbrænding besørges

P. JAKOBSEN

ved Slottet Telefon 171
Transport med Light! besørges overalt i Danmark.

C. Knackstredt

Telefon 550

Spec.: Kranse, Buketter, Planter og Potte-Kultur. Direkte Salg fra Drivhus.

Ingen Butikleje, derfor billigste Priser.

Husk!

Søren Jensen's

Oste- og Fødevarerforretning.

E. Amtofts Kiosk

Telefon 778

anbefaler sig med alt i Festelegrammer, Cigaretter, Tobakker, Chokolader, Dag- og Ugeblade

Nyborg Jernstøberi, Hans L. Larsen & Co. A/S

Kakkelovne - Komfurer - Bygningsstøbegods

Telefoner 76 og 231. Støt Byens Industri. Telefoner 76 og 231.

WERNER HANSEN

URMAGER & GULDSMED

MELLEMGÅDE 11 — TLF. 530 — NYBORG

Hotel Royal

Koncert & Solistopræden
Otto Trasbo

Godtfred Petersens

Købmandshandel,

Strandvejen,

bringes i Erindring.

Nyborg Statsbane- og Autofærge-Restaurations.

Delikat Smørrebrød. Smaa varme Retter à 75 Øre. Middag 2 Retter à 1,50 Kr.

E. Malling Mikkelsen.

Johannes Iversens Sadelmager- og Møbelforretning
Nørregade
anbefales af D. L. F.

Husk!

Ellen Hansen

Modeforretning

Minka Jensens Eff.

Nørregade 10 - Telef. 594

Skal TO sætte BO

gaa til Martin Jensen

Telefon 352. Algade 35.

— Nyttige Jubilæumsgaver —

Støt

D. L. T.s Annoncører!